

Освітнянський ВІСНИК

Газета управління освіти, молоді та спорту

Дубровицької РДА

№3 жовтень 2013 р.

Шановні колеги!

Щиро вітаємо Вас з Днем працівників освіти !
Як рідна земля золотої осінньої пори щедро обдаровує своїми плодами, так і Ви віддаєте дорогоцінні скарби знань і життєвої мудрості своїм вихованцям, щоб засвітити у їхніх серцях священний вогонь розуму та добра.

Низький Вам уклін за Вашу самовіддану працю, активну життєву і громадську позицію!

Нехай Вам завжди всміхається доля, дарує Вам міцне здоров'я та довголіття. Щоб у Ваших родинах завжди панували тепло, радість та затишок. Пам'ятайте, що без Вас цей світ буде набагато гіршим, адже саме освітяни дають надію людству на подальший розвиток! Хай завжди щедрою на сходи буде освітянська нива, а в усіх Ваших починаннях будуть супутниками успіх і удача!

Злагоди і нових успіхів та здобутків у нашій з Вами спільній справі!

Зі святом Вас дорогі друзі!

Коротко:

Сузір'я талановитих дошкільнят

На виконання наказу районного методичного кабінету від 02.09.13 №9, з нагоди святкування Всеукраїнського Дня дошкілля, з метою виявлення і підтримки талановитих та обдарованих дітей дошкільного віку 27 вересня 2013р. в дошкільних навчальних закладах району проведено фестиваль «Сузір'я талановитих дошкільнят».

Продовження на ст. 7.

Розвиваємо таланти

Виявити обдарованих дітей, сприяти розвитку їх здібностей, морального і духовного потенціалу, творчої індивідуальності – важливе завдання, через розв'язання якого відбувається формування інтелектуальної еліти суспільства. Саме над цим завданням уже не один десяток років наполегливо працюють учителі Колківського НВК «ЗОШ І-ІІІ ст. - ДНЗ». Щороку наша учнівська еліта у трійці кращих серед навчальних закладів району.

Продовження на ст. 5

ЗУСТРІЧ З ВЕТЕРАНАМИ

В прекрасну пору золотої осені приходять до нас освітянські свята-День дошкілля, День Ветеранів праці, День працівників освіти. Саме цим святам присвячена чергова зустріч Ветеранів педагогічної праці та молодих вчителів району, випускників вузів 2013 року, яка відбулася минулої неділі у Дубровицькому ліцеї.

Продовження на ст. 16

Наші координати для дописувачів:

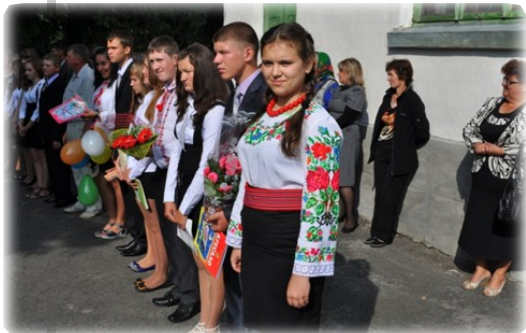
Комунальна установа Дубровицької районної ради
"Дубровицький районний методичний кабінет"

вул.Шевченка, 36, м.Дубровиця

тел. (03658) 20067, e-mail: znodubrovychk@mail.ru

сайт: <http://rmkdubrovick.ucoz.ru>

Ми багаті своїми традиціями

Загальноосвітня школа у селі Удрицьк, мов велика дружна сім'я, має свої традиції. Чи то сонце заглядає у віконце, чи стукає у шиб-

ку дощ, чи малює квіти на склі мороз, ми кожного ранку слухаємо гімн України, навчаючись, перш за все, шанувати свою рідну землю, свою рідну Україну.

Всього наша шкільна родина налічує 104 учні, з них восьмеро (три юнаки і п'ять дівчат) - випускники школи. Незабаром для них пролунає останній дзвінок, і відкриються нові горизонти дорослого самостійного життя. Зате на зміну старшим шкільний поріг цього року вперше переступили десятеро першокласників, які, сподіваємося, підхоплять естафету цікавого шкільного життя, наповненого конкурсами, виставками, концертами, святами і, звичайно, здобуванням нових знань.

Нещодавно в нашій школі з'явилась нова традиція. На перший і останній дзвінок учні приходять зодягнені у красиві святкові вишиванки. З давніх-давен вишиванка вважається символом щастя, добробуту, процвітання українського народу. Вишиваючи сорочку синові чи

дочці, мама благословляла їх і оберігала від життєвих негараздів. Маки, соняшники, кетяги калини красуються на вишиванці. Тому подвір'я школи нагадує велику барвисту клумбу, де кожна дитина, немовби квіточка, тягнеться до світла знань. Підтримують цю традицію і вчителі.

Ми пишаємося тим, що наша школа багата своїми вчителями, школярами і своїми давніми і новими традиціями.

Ольга СМІЛЯНЕЦЬ,
голова учнівського комітету,
учениця 11 класу Удрицького НВК

*Було це давно...
В ту сувору годину,
Як кров'ю вмивалась
Земля України.*

20 вересня у Берестівському НВК «ЗОШ І-ІІІ ст. - ДНЗ» відбулась загальношкільна інформаційна лінійка до Дня партизанської слави.

З почуттям безмежної подяки й любові ми віддаємо данину поваги ветеранам антифашистського опору: колишнім підпільникам і партизанам, захисникам і визволителям рідної землі – усім, кого ми з гордістю називаємо народними месниками.

Найважчі та найжорстокіші випробування випали на долю нашого народу у роки Другої світової війни. Мільйони українців, у тому числі тисячі рівнян, пройшли крізь це пекло і не скорилися.

*Йшли селом, йшли селом партизани
По землі українській, невилійній землі.
І у кожного зброя була за плечима,
І у кожного смуток і біль на чолі.*

*І не всі повернулись із бою додому,
І не всіх дочекалася рідна сім'я.
Пам'ятайте ж ви їх, пам'ятайте такими,
Пам'ятай же ти їх, українська земля.*

Наш кореспондент, Берестівський НВК

Перший день осені, - незабутній!

Закінчилось літо веселковим цвітом
І кудись у вирій попливло від нас.
Зажовтіла осінь над чарівним світом
І дітей скликає в рідну школу, клас.

Непомітно спливали дні літніх канікул. Починається осінь, завжди щось сумне, хоча й приємне. І приємного значно більше, адже ми знову разом... Знайомі обличчя, спільні думки, щирі вітання... А на зміну випускникам приходить нове покоління – перший клас.

Цьогоріч наша шкільна родина поповнилася вісімнадцятьма малюками. Саме для них Свято першого у їхньому житті шкільного дзвоника було чи не найбільш хвилюючим. У маленьких очіках світилися промінчики цікавості та захоплення, і тремтіли долоньки від незвіданого. Надійною підтримкою для першокласників стали одинадцятикласники, які започаткували хорошу традицію – коло єднання, і на рік взяли шефство над школяриками.

Щирі слова вітань лунали з вуст директора школи М.М.Скумін, першої вчительки іменинників А.Я.Костючок, сільського голови Г.С.Красько. Щирістю і відвертістю вразив усіх і виступ учнів 11 класу, хоча й першокласники не здреїфіли і продемонстрували свої вміння та артистизм.

Народився ще один навчальний рік. Тож хай він стане для кожного з нас цікавим, вдалим, феєричним!

Наш кореспондент, Бережківська ЗОШ

Закон і порядок

24 вересня до Велюнського НВК завітали гості в погонах, дільничний інспектор Клімчик Володимир Володимирович та оперуповноважений сектору кримінальної міліції Кожановський Юрій Володимирович. Активним було опрацювання цивільного кодексу України. Учні роз'яснено, до чого можуть привести розваги у пізній час, зловживання алкоголем та тютюном. Працівники міліції наголосили підліткам про те, що спиртні напої і паління часто стають приводом для попадання на злочинний шлях.

Окремою темою стала розмова про транспортні засоби, які стали дуже розповсюдженими і несуть велику загрозу життю. Працівники: дільничний інспектор та оперуповноважений сектору кримінальної міліції запевнили, що і надалі будуть продовжувати зустрічі з неповнолітніми аби уникнути чиєїсь трагедії чи запобігти скоєнню злочину.

Степанюк Олена Миколаївна – учитель історії Колківського НВК «ЗОШ I-III ступенів – ДНЗ»

Пригадую серпень 1993 року, коли до нас у школу завітало молоде подружжя Степанюків, учителів історії. Молоді, красиві, повні енергії працювати. Так і залишилися у Колках, оселившись назавжди – купили будинок, виростили сина Ярослава, навчають школярів і просто хазяйнують, як усі жителі села. Про Олександра Івановича знають всі в районі та за межами, а от про Олену Миколаївну мало хто знає. Тому сьогодні хочу розповісти саме про неї, прекрасну людину, талановитого вчителя, хорошу господиню.

Народилася Степанюк О.М. у відомому всім нам селі Висоцьк, де закінчила школу, вступила до Луцького педінституту. Там і знайшла свою долю – Олександра Степанюка. Так і йдуть пліч-о-пліч по життю, виховуючи сина, студента Національного університету «Острозька академія».

Ось уже 20 років навчає історії юних колківчан. Діти люблять уроки історії, залюбки відвідують гурток «Юні історики», який веде Олена Миколаївна. Педагог на високому рівні володіє сучасними мето-

дами і формами організації навчально-виховного процесу, сприяє розвитку пізнавальної діяльності школярів. Активно працює з обдарованими дітьми. Щороку учні Олени Миколаївни є призерами районних та обласних олімпіад з історії, беруть активну участь в інтелектуальних конкурсах. У 2012-2013 навчальному році її учень Костючок Андрій став переможцем III етапу Всеукраїнської олімпіади з історії, брав участь в IV етапі Всеукраїнської олімпіади.

Олена Миколаївна ніколи не стоїть осторонь людської біди, завжди готова допомогти, підтримати, тому що живе ця чудова жінка за Божими заповідями, постійно відвідує сільський храм «Всіх святих», надає посильну допомогу. А ще щотижня треба відвідати батьків у Висоцьку, які потребують уваги і допомоги. Всюди встигає: і на роботі, і в квітнику, і на городі. З нагоди професійного свята – Дня вчителя – хочемо побажати цій чудовій людині:

*Нехай дарує Вам життя завжди лише казкові миті
За Ваші вчинки, почуття, за серце, що дає дітям.
Бажаємо натхнення, віри, щоб йшли спокійно Ваші дні,
А Ви завжди були щасливі, без тіні смутку на лиці.
Хай вдячність учнів зігриває, не гасне віра в чудеса
І Вас ніколи не минають здоров'я, сила і краса!!!*

**Раїса Таборовець,
заступник директора
Колківського НВК**

Портрет сучасного учителя

Свято хвилювань і радості

З першими золотими листочками осені поспішає до всіх школярів День знань.

Свято Першого дзвоника в Туменському НВК – це чудова шкільна традиція, тепле родинне свято, яке неможливо нічим замінити.

У цей день з надією ми вдивляємося у першокласників, які стануть новим джерелом нашого шкільного потоку, відчуваємо початок нового етапу у своєму житті.

З цікавістю і відчуттям поваги спостерігаємо за гостями. Гості свята – знані і поважні люди: сільський голова Бусько І.К., директор спп «Злагода» Новик М.Г., начальник митного поста «Городище» Родзін О. П., який передав щирі вітання від начальника Рівненської митниці С.В. Лук'янова.

Школярі з вдячністю прийняли щирі слова вітання гостей та спонсорську допомогу, завдяки якій значно зміцнилося матеріально-технічне забезпечення навчального закладу, цікавішими та змістовнішими стануть уроки.

Свято закінчилося, залишивши в наших душах моменти яскравості і непередбачуваності.

Ми переповнені вдячністю усім тим, хто живе школою, турбується про її майбутнє. Хай доля сте-

литься вам рушниками.

Хай наше шкільне життя б'ється чистою джерельною водою.

Натхнення, терпіння, нових відкриттів на нелегких, але цікавих шкільних стежинах.

Учнівська рада «Лідер», Туменський НВК

Розвиваємо таланти

Важливим завданням національної школи на даному етапі її розвитку є не лише передача учням готових знань, а й усебічний розвиток учнів як особистостей, їхніх здібностей і талантів.

Виявити обдарованих дітей, сприяти розвитку їх здібностей, морального і духовного потенціалу, творчої індивідуальності – важливе завдання, через розв'язання якого відбувається формування інтелектуальної еліти суспільства. Саме над цим завданням уже не один десяток років наполегливо працюють учителі Колківського НВК «ЗОШ І-ІІІ ст. - ДНЗ». Щороку наша учнівська еліта у трійці кращих серед навчальних закладів району.

Успішним для нас був 2012-2013 навчальний рік: перемога у туристсько-спортивному святі «Котигорошко», два роки поспіль учень школи Черевко Анатолій є переможцем конкурсу «Поліські пересмішники». П'ять призових місць здобули юні колківчани у II етапі Міжнародного конкурсу з української мови імені П.Яцика, чотири призових місця у II етапі Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Т. Шевченка.

58 школярів нашого закладу взяли участь у II етапі Всеукраїнських олімпіад з базових дисциплін. Усього учасники районних олімпіад вибороли 23 призових місця: 6 перших, 8 других, 9 третіх.

Найкращі результати показали учнівські команди з історії (4 призових місця – 2 перших і 2 других), правознавства (4 призових місця – 3 перших і 1 друге), математики (4 призових місця – 1 перше, 1 друге, 2 третіх), російської мови – всі три учасники стали призерами, трудового навчання три із чотирьох призових місця.

Найбільше призових місць завоювала Годунко

Юлія (10 клас, 5 місць), по 3 призових місця завоювали Буткевич Любов та Остаповець Лариса, по два призових місця – Годунко Сніжана і Ясак Тетяна, ще семеро школярів завоювали по 1 призовому

місцю: Васильчик Ольга (9-Б клас), Жакун Оксана (11 клас), Костючок Андрій (8-А клас), Булачок Марія (8-Б клас), Годунко Лілія (7 клас), Хомич Валентина (10 клас), Олексійовець Андрій (9-А клас).

Слід відмітити роботу вчителів Степанюка О.І., Степанюк О.М., Покидько О.Г., Корінь Н.А., Остаповець В.Т., Грезенталь Н.Ф., Крутія В.П., Годунко О.А., Андрієвської Т.М., Остаповець Т.І., Жакун О.М., Буткевича П.В., чий учні стали переможцями районних олімпіад.

Не підвели наші школярі й на обласних олімпіадах. Всі семеро учасників достойно представили район і вибороли призові місця: Костючок Андрій (II місце, історія), Буткевич Любов (III місце, історія та правознавство), Васильчик Ольга (III місце, правознавство), Остаповець Лариса (III місце, правознавство), Годунко Юлія (III місце, правознавство), Годунко Лілія (III місце, математика).

Надіємося, що у новому 2013-2014 навчальному році результати будуть не гірші. Бажаємо успіхів у навчанні тим випускникам, які стали уже студентами (Буткевич Любов, Годунко Сніжана).

Подвійне свято 1 вересня для учнів Великоозерянського НВК

3 року в рік ми підтримуємо добру традицію зустрічати 1 вересня як велике й радісне свято. Цього року 1 вересня – це День знань і єдності, є початком нового навчального року, визначним для кожного з нас. Саме вересень покликав усіх дітей Великоозерянського НВК за шкільні парти, щоб здобувати знання, вчитися мудрості життя.

У рамках реалізації державної цільової соціальної програми «Шкільний автобус» 1 вересня на території Великоозерянської сільської ради відбулася урочиста церемонія вручення шкільного автобуса. Ключі від автобуса вручив голова Дубровицької райдержадміністрації О.В.Шатов у своєму виступі він, зокрема, відзначив, що Президент України Віктор Янукович визначив одними із пріоритетних завдань, які стоять перед владою, реалізацію соціальних ініціатив «Діти-майбутнє України», виконання Державної програми «Шкільний автобус», створення комфортних умов для підвезення учнів, подальший розвиток позашкільної освіти, залучення дітей до занять фізичною культурою та спортом.

Він зробив акцент, що районна влада постійно опікується проблемами освіти, створюються належні умови для навчання і виховання дітей навчальних закладів шляхом забезпечення їх шкільними автобусами. Вручення сьогодні Великоозерянській сільській школі шкільного авто-

буса – вагомий крок на шляху до повного забезпечення підвозом школярів, які цього потребують, насамперед у віддалених селах», - відзначив Олександр Володимирович.

Районна влада буде і надалі вживати дієвих заходів щодо підвищення соціальних стандартів життя, запропонованих Главою держави, поліпшувати умови для навчання і виховання підростаючого покоління, доповнила у своєму виступі начальник управління освіти, молоді та спорту Дубровицької РДА Н.І.Стасюк

Зворушливими були виступи та слова вдячності директора школи Марії Харкевич, сільського голови Михайла Рябого, настоятеля місцевої Святопокровської церкви о.Олександра, багатодітної матері з сусіднього села Шахи Віри Комар.

Від імені педагогів, батьків, учнів нашої школи дякуємо керівникам влади держави, області та району за турботу про учнів та вчителів, належну увагу до розвитку освіти та покращення її матеріально-технічної бази.

Відпочинок у таборі

У прищільному таборі відпочинку з денним перебуванням «Едельвейс» Кривецької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів відпочивало 34 дитини. Учні були об'єднані у два загони – «Діамант» та «Кислоти лимони».

Щоденна робота розпочиналася з ранкової лінійки, на якій вихованці табору ознайомлювалися з планом роботи на день і презентували свої загони. Кожного дня вихованці загонів разом із спортивним керівником проводили ранкову зарядку під музику, змагання, прогулянки, ігри, свята.

Життя у таборі було насичене різноманітними подіями. Вихованці з задоволенням брали участь у конкурсах, спортивних іграх та естафетах. Адже кожен день був чомусь присвячений. Так, було проведено дні: День пірата, День гумору, День флори та фауни, День дитини, День здоров'я, День бантика, День казки, День козаків та козачок, День навпаки, День Нептуна.

При плануванні роботи ми врахували, що гра – це королева дитинства, адже без неї дітям жити не весело і не цікаво, тому включали більше ігрових моментів, щоб викликати в учнів прагнення фантазувати, відкривати для себе новий світ, щось незвичайне і прекрасне. Було організовано святкову марафон-гру до Дня захисту дітей. Проведено велику кількість розважальних програм: шоу-програма «Театр екологічної моди», розважальна програма «Козацькому роду нема переводу», конкурс-розважальні програми «Леді та джентельмени», «День іменинника».

Вихованці загонів брали активну участь у змаганнях, конкурсах, за що були нагороджені смайли-

ками за перемоги та активну участь. В кінці табірної зміни підраховувалась кількість набраних смайликів за всю зміну і цього літа у таборі перемогла дружба, оскільки два загони набрали рівну кількість смайликів.

Відпочинок у таборі надовго запам'ятається дітворі.

Гайдиш Ірина, начальник табору

*Як не любити мій Поліський край квітучий?
Шум гайів, лісів могутніх,
Де повсюди лине мова калинова,
Така прекрасна зелено-барвінкова...*

Саме такимим словами розпочався виступ Плескач Ірини, учениці нашої школи, яка представляла Дубровицький район на обласній виставці - звіті на кращу організацію туристсько-краєзнавчої роботи в навчальних закладах області «Країна юних мандрівників».

Ірина – активна учасниця краєзнавчого гуртка школи. У 2012- 2013 навчальному році зайняла ІІІ місце у конкурсі екскурсоводів - краєзнавців «Живи і візрадуйся, роде наш красний!».

Учениця запропонувала учасникам заходу змістовну заочну подорож Дубровицьким краєм. Вона розповідала про мальовничі куточки нашого району, видатних людей та цікаві пам'ятки історії та археології.

Найбільше гостям сподобалася розповідь про діяльність народних умільців села Крупове. Саме тут ткацтво, вишивка зберегли прадавні форми народного мистецтва. На виставці можна було побачити роботи народних майстрів: Уляни Кот, Ольги Придюк, Зінаїди Придюк, Любові Стельмашук та Ніни Рабчевської.

Дівчинка із гордістю розповідала про бабусю Ніну Михайлівну Рабчевську. Вона - заслужений майстер народної творчості України, засновник школи-музею «Серпанкове розмаїття», керівник фольклорно – етнографічного ансамблю

«Берегиня». Весь свій вільний час майстриня віддає улюбленому заняттю – ручному узорному ткацтву, вміло тче полотно тоненьке, серпанкове, унікальне, яке виготовляють лише у нашому селі. Найбільше усіх присутніх вразив серпанковий костюм Ірини, який власноруч для неї виготовила бабуся. Ніна Михайлівна навчає премудрощам народного мистецтва та співу дорослих і дітей. Учні нашої школи взяли на себе продовжувати славні традиції наших майстрів, залюбки займаються в художній студії «Серпанок» та беруть активну участь у фольклорно - етнографічному гурті, що діє при нашій школі.

Прослухавши виступ Ірини, багатьом учасникам захотілося відвідати наш поліський край та побувати у музеї «Серпанкове розмаїття».

Сузір'я талановитих дошкільнят

Творчість - це здатність пізнавати і дивуватися, вміння знаходити в нестандартних ситуаціях нестандартні рішення, прихильність до нових відкриттів і вміння усвідомити і застосовувати отриманий досвід.

Е. Фромм

В останні роки все більше уваги в практиці дошкільної освіти почало приділятися розвитку творчих здібностей дітей. З одного боку, це пояснюється тим, що в дошкільному віці доходить інтенсивно відбувається розвиток дитини (в тому числі й психічний), який відзначається чутливістю в напрямку розвитку творчої особистості. Так, згідно результатів дослідження П.Торренса, діти до 5-ти років дають до 90% оригінальних відповідей, до 7-ми років – уже тільки 20%; в той час як дорослі – тільки 2%.

З іншого боку, дошкільна освіта є однією із складових елементів системи освіти, її першим щаблем, тому діяльність педагогічного колективу дошкільної установи в напрямку розвитку творчих здібностей дітей-дошкільників сприятиме підвищенню ефективності реалізації стратегічної мети освіти – розвитку творчої особистості дитини, здатної змінювати та вдосконалювати оточуючий світ, забезпечуватиме системність та послідовність цього процесу. Водночас, як зазначав В.О.Сухомлинський, творчість доступна навіть маленькій дитині, однак кінцевий продукт творчості в даному випадку відзначатиметься суб'єктивною новизною.

На виконання наказу районного методичного кабінету від 02.09.13 №9, з нагоди святкування Всеукраїнського Дня дошкільця, з метою виявлення і підтримки талановитих та обдарованих дітей дошкільного віку 27 вересня 2013р. в дошкільних навчальних закладах району проведено фестиваль «Сузір'я талановитих дошкільнят».

В рамках проведення фестивалю у Дубровицьких №1,4,5, Бережківському, Висоцькому, Людинському дошкільних навчальних закладах, дошкільних підрозділах Берестівського, Велюнського, Залузького, Лютинського, Лісівського, Миляцького, Мочулищенського, Озерського, Орв'яницького, Селецького, Сваричевського, Удрицького, Осівського, Перебродівського навчально-виховних комплексів було видано накази, створено робочі групи, які розробили програми фестивалю та сценарії святкових концертів. У вищезазначених закладах проведено ряд заходів з

усіма учасниками навчально-виховного процесу: працівниками, дітьми, батьками. Організовано виставки колективних та індивідуальних робіт дітей в усіх вікових групах, які відобразили результати художньої діяльності та творчості дітей з малювання, ліплення, аплікації, конструювання з паперу та природних матеріалів з тем: «Умілі рученята», «Таланти маллят», «Ми – талановиті діти», «Планета творчості», «Свято наших дошкільнят», проведено святкові концерти з участю вихованців, педагогічних працівників та батьків.

У Дубровицькому дошкільному навчальному закладі №4 з 23.09.13 по 27.09.13 проведено тиждень дошкільної освіти, упродовж якого пройшло ряд заходів з педагогами: тренінг з вихователями з теми: «Ефективне спілкування вихователя з дітьми», творчий конкурс «Найкраща авторська казка (вірш, малюнок)». У дошкільному підрозділі Орв'яницького навчально-виховного комплексу проведено дискусію з батьками з теми «Як розвивати творчі здібності дитини?» та надано консультації з питань розвитку творчих здібностей у дітей дошкільного віку у родинному колі; з метою активізації роботи педагогів щодо розвитку творчих обдарувань дошкільників оформлено виставку методичної, художньої літератури, проведено лекцію для працівників дошкільного навчального закладу «Творчий вихователю – творча дитина», виготовлено пам'ятки із питань виховання та розвитку здібних дітей.

З вихованцями закладів проведено: майстер-клас з теми «Який колір найкращий», екскурсію в музейну кімнату (Орв'яницьки навчально-виховний комплекс); конкурс малюнку на асфальті (Дубровицький дошкільний навчальний заклад №1, Орв'яницький навчально-виховний комплекс); організовано перегляд лялькових вистав «Про молоко та маленького хлопчика Мишка», «Півник Підбийоко» (Дубровицькі дошкільні навчальні заклади №1, №5, дошкільний підрозділ Берестівського навчально-виховного комплексу); музично-фізкультурну розвагу з теми: «Мріє стати чемпіоном кожен з нас, пам'ятай: спорт – це просто клас!» (Берестівський навчально-виховний комплекс); ігри-розваги для малят (Дубровицькі дошкільні навчальні заклади №1, 4).

Продовження на сторінці 13

МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ ХРИПТА ...

При вимові цього прізвища виникає двояке почуття: гордості і радості, що випало щастя працювати із цією широкою душою людиною, і смутку від розуміння того, що вже ніколи не зможемо при зустрічі почути його запальне: «Хай все буде добре!»

Пригадується серпень 1976 року. У нашому селі будувалася двоповерхова школа.

Новина про те, що приїжджає новий директор, зі швидкістю телефонного зв'язку пронеслася селом.

Чекали на досвідченого солідного чоловіка, а двері вчительської у старому приміщенні відкрив юнак низького зросту, статури учня 11-ого класу ... але і нотки розчарування не виникло, тому що із його появою напружена атмосфера раптово зникла, усмішка осяяла всіх присутніх і виникло велике бажання запитати: «Ви наш директор?»

З ним було легко і затишно, згладжувалися гострі кути, зникало непорозуміння. Він ніби лише своєю присутністю створював довіру між людьми, при ньому зовсім недоречними ставали сварки чи емоційні суперечки.

«Чини так, як би ти хотів, щоб чинили з тобою» - ці слова із Біблії були виміром його стосунків з людьми.

Він настільки успішно організував навчально-виховний процес, що за шість років його директорства школа стала однією із кращих шкіл району й області та показовою в Україні (була внесена до переліку передових шкіл Міністерства освіти України)

Директор став центральною особою в селі. Його запалу варто було позаздрити. Він устигав скрізь: задовго до початку занять прийти в школу і своїм господарським оком охопити всі об'єкти, які стосувалися умов навчально-виховного процесу; в черговий раз вислухати відмову про забезпечення шкільними меблями від персон обласного рівня і ще з десяток разів постукати у ті самі двері; заручитися інформацією про новоприбулих у район молодих спеціалістів, щоб у свою школу запросити найкращих; побувати на запланованих у школі репетиціях; відшукати цікаву ідею і швидко втілити її в життя; виступати на сцені разом з учнями і вчителями, щоб показати приклад, підтримати творчість своїх колег і вихованців (не маючи при цьому належного музичного слуху); поспілкуватися з колегами про проблеми приватного характеру ...

Михайло Іванович забезпечив школу таким обладнанням, про яке у далекому поліському селі ніхто навіть не смів мріяти.

Два лінгафонні кабінети (російської та англійської мов), радіовузол (радіо в кожному навчальному кабінеті), укомплектування спортивного залу, апаратура для вокально-інструментального ансамблю, проектори, сучасні мебелі стінки, підключення води до кожної парти у хіміко-біологічному кабінеті, підключення струму до кожної парти у фізичному кабінеті, куточок живої природи, велике панно у вестибюлі, форма для загону юнаrmійців, 14 піонерських барабанів – це далеко не весь перелік речей, на які всі ми дивилися із невідомим здивуванням.

За ініціативою Михайла Івановича у школі були створені вчительський і учнівський хори, композиційна група учнів і вчителів, вокально-інструментальний ансамбль, духовий оркестр, Клуби інтернаціональної дружби і вихідного дня, шкільний кінотеатр «Орбіта», 18 різноманітних гуртків, 5 із яких спортивних, п'ять груп продовженого дня, закладений «Сад Пам'яті».

Він був іскоркою, яка щоденно запалювала яскраве вогнище життя вчительського й учнівського колективів.

Він був джерелом енергії, яка живила кожного, кому випала нагода з ним працювати.

Він був еталоном молодості, бо все, чого торкалася його думка, розквітало яскравими кольорами, увінчувалося перемогами.

Він був просто хорошою людиною із нескінченим щоденним проявом доброти, інтелігентності, тактовності, безкорисливості.

Він був і назавжди залишиться нашим директором. А пам'ятником йому є наша школа, яку він вимріяв, яку він зробив центром Всесвіту для всіх залужан.

Його ми завжди будемо пам'ятати.

Про нього синові розкаже кожна мати.

Про нього свідком є чудова наша школа

І все, що в ній, і все, що є довкола.

Йому ми вдячні будемо довіку!

Йому – найкращому із незвичайних чоловіку!!!

**Л.Л.Котяш, заступник директора
з навчально-виховної роботи
Залузького НВК.**

ЛЮДИНА, ДОЛЯ, ДУША

Життя - найпрекрасніше з вигадок природи. Воно схоже на зоряне небо, дивлячись на яке, замислюєшся про безмежжя Всесвіту, про його вічність і розумієш, що ми - наче піщинки в океані, а наше життя - це мить. І так хочеться зробити цю мить значущою,

важливою, незабутньою. Людина - творець Всесвіту, і від неї залежить, яким буде її життя. Найпрекрасніші і водночас найщасливіші люди ті, хто прожив своє життя, дбаючи про щастя інших.

Саме з цією метою членами волонтерського осередку «Милосердя» Туменського НВК до Дня людей похилого віку було організовано та проведено операцію «Людина, доля, душа».

Волонтери відвідали оселі самотніх людей, привітали зі святом.

Бабусі щиро їм дякували, розповідали свої життєві історії, вчили бути добрими, милосердними, не втрачати надії на щасливе майбуття.

Життя - це великий простір, велика таємниця, яка будується на певних цінностях. Ми не можемо уявити життя без людської доброти, порядності, почуття гідності, працелюбності, протистояння злу.

Весь світ складається з протиставлень: зі зла і добра, правди і брехні, байдужості та прагнень, світла і

темряви, любові і ненависті. Тільки завдяки злу, брехні, байдужості, ненависті людина усвідомлює, що є цінним у житті і визначає розміри цінні самостійно, володіє власним моральним світом, має право вибору.

Цінністю є любов - вона повсюди, але ми іноді її не помічаємо, ігноруємо. Любов ніколи не залишає нас, це ми не хочемо її бачити і визнавати.

Доброта... Це основа нашого життя! Вона є фундаментом, на якому зростають усі людські цінності.

Сумління є складовою душі - воно породжує у нас таке почуття, як милосердя. Не кожен здатен на це почуття, на пожертву заради інших людей.

Щастя - це також цінність. Поруч із щастям завжди крокує душевний спокій. У кожного своє щастя і щиро виражене воно у дітей - адже дитяча душа незаплямована, любляча, невинна. Кожна доросла людина - дитина.

Д.Ю. Андрикевич,

голова волонтерського осередку «Милосердя» Туменського НВК

Кожен повинен світити.

В. Сухомлинський

В. О. Сухомлинський у діалозі з сучасністю

Людина лише тоді людина, коли вона людству друг — ці слова якнайкраще підходять, коли мова йде про В. О. Сухомлинського. Його називають

великим діячем освіти, якому були властиві подвизництво, повна самовіддача, благородство. Сільський учитель і оригінальний теоретик педагогіки, талановитий директор школи, автор сотень віршованих і прозаїчних мініатюр, дуже скромна і сором'язлива людина і безстрашний, яскравий полеміст і публіцист — такою цілісною натурою постає перед нами В. О. Сухомлинський.

В Нивецькому НВК з нагоди 95-ї річниці з дня народження Василя Сухомлинського 24 вересня було проведено конференцію за участі педагогічних працівників та учнів 8-9 класів. Провідною ідеєю конференції був аналіз принципів і методів виховання людини В. О. Сухомлинським, який присвятив школі майже 35 років життя, раз і назавжди віддавши своє серце дітям. Учнями школи було запропоновано для учасників конференції інсценізовані уривки оповідань великого педагога.

Провідною ідеєю його педагогічної системи, що не втрачає актуальності і сьогодні була глибока переконаність у тому, що в найскладнішій, радісно-тривожній, виснажливій і натхненній праці — створенні Людини настає період яснішого і мудрішого бачення світу, чутливішого і вимогливішого підходу до особистості вихованця.

*Керівник м/о класних керівників
Нивецького НВК Пінчук М.Л.*

Яке щастя й удачу в житті мають люди, які правильно вміють обирати свій професійний шлях, знайти своє місце у морі професій. Великої популярності набули у сучасної молоді такі професії як юрист, економіст, спеціаліст з міжнародних відносин. І дуже мало зараз тих, хто мріє здобути педагогічну освіту не для статусу «вища», а щоб стати справжнім учителем. У цьому виборі найважливіше – це вміння відчувати потребу у

безперервному спілкуванні з дітьми, реалізовувати своє покликання щодня, адже вчитель не лише навчає, а й навчається у своїх учнів упродовж усього свого вчительського життя.

Людиною, яка присвячує кожную хвилину свого життя дітям, втілює свої ідеї та задуми в реальне освітнє середовище, є молодий спеціаліст, заступник директора з навчально-виховної роботи Золотинської ЗОШ І-ІІ ступенів Полухович Вікторія Петрівна.

Лише три роки вона займається педагогічною діяльністю, а її послужний список досягнень і нагород вже є гордістю як її власною, так і школи, в якій вона вчительює.

Зокрема найуспішнішими результатами роботи школи є участь у районному огляді-конкурсі самодіяльності педагогічних колективів, де Золотинська школа посіла ІІ місце з інсценізацією «Історія одного кохання» (за мотивами інтимної лірики Лесі Українки). Учительська доля особлива тим, що успіх педагога вимірюється досягненнями його учнів. І приємним є те, що школа вперше взяла участь у роботі МАН, такий дебют був результативним. Брала участь у фестивалі молодих педагогів (2011), де нагороджена грамотою відділу освіти Дубровицької районної державної адміністрації за високий розвиток творчої ініціативи, вагомі досягнення в навчально-виховній діяльності.

Вікторія Петрівна два роки обіймає посаду заступника директора з навчально-виховної роботи та вчителя англійської мови, яку золотинські школярі почали вивчати з вересня 2012 року. Наміченого та запланованого нею, мабуть, було б забагато для реалізації і в кількох закладах із набагато більшою кількістю учнів, та ми горді тим, що маємо у своєму колективі такого спеціаліста. Енергія і натхнення, якими володіє ця неординарна особистість, створюють те середовище співпраці дорослих і дітей, яке забезпечує формування міцного, дружнього колективу, атмосфери успіху, щирості у взаєморозумінні. Щоб запалити в дитячих очах іскри зацікавленості предметом, пробудити в них справжній інтерес і потяг до пізнання допоки невідомого, потрібно відчувати настрій своїх учнів, бути психологом й аналітиком. Такі якості притаманні нашій Вікторії Полухович. Звичайно, досвід роботи з дітьми має неабияке значення в досягненні успіху, але її вміння спілкуватися з дітьми є не набутиим, а даним природою, талант даний Богом.

Оцінити людину за заслугами зазвичай можна, коли вона вже досягне певного віку, накопичить певний досвід, коли видно результат її багаторічної діяльності. Це правило не стосується моєї колеги

Полухович Вікторії Петрівни. Працюючи в одному закладі, спостерігаю за початком її педагогічного шляху. Талант її як учителя видно і в безпосередній роботі з дітьми, і в підготовці до уроків, і в налагодженні співпраці з батьками, і у відносинах з колегами, для яких вона є радником, а інколи просто другом. Усе, що вона робить, не є шаблонним, не є впровадженням чийогось досвіду, не є дублюванням чужої практики. Природність, оригінальність, самобутність методів роботи з учнями, спілкування з ними як з «маленькими дорослими», наповнення їх змісту життя колективними справами, різноманітними цікавинками створюють той ґрунт, в якому відбувається справжнє, невимушене формування особистості дитини, її моральних якостей, творчих здібностей, самовизначення у колективі.

Завдяки Вікторії Петрівні школа має свій гімн, слова якого вона написала на відому музику Т.Петриненка, фонограму у виконанні учениці 2 класу Чудік Карини вже оцінила широка аудиторія учнів та їх батьків на урочистому святі Останнього дзвоника. Нашим заступником було створено прапор школи та емблему навчального закладу.

«Головне у моїй роботі – творчість», – каже Вікторія Петрівна, – і кожна дитина для мене – неповторна особистість, здатна до пошуку, до самореалізації через творчість. Усі діти народжуються геніями, але щоб розкрити талант та здібності кожного, потрібна клопітка праця, в якій будуть поєднуватись знання, мудрість, а деколи й дитяча безпосередність... Кожна дитина – це унікальність, у кожної є свій талант, а педагогу потрібно знайти той чарівний ключик, яким в першу чергу треба відчинити своє серце дітям, щоб вони відчули ваше тепло, щирість і любов. Взаємність не забариться. А спільними зусиллями, спільними діями і прагненнями можна зробити неможливе і досягти вершин».

Діти – найкращі психологи, їх не обдуриш, вони безпосередні у своїх уподобаннях і прихильностях. Не можна дитину заставити чи привчити любити свого вчителя. Дитина реагує на доброту і розуміння взаємними почуттями, вона відчуває ту безмежну любов, ті позитивні емоції і щирість, які наповнюють душу їхнього наставника. Стиль життя, який створює Вікторія Петрівна на уроці і в позакласний час, вабить дітей, захоплює своєю простотою і водночас насиченістю.

До школи дитина приходиться зі своїм внутрішнім світом, зі своїми думками, інколи їй важко спілкуватися зі своїми однолітками, та ми повинні прагнути до пошуку, ми повинні знаходити шляхи до їхніх сердець, адже так важливо, щоб дитина розкрилася в атмосфері дружби, доброзичливості і розуміння.

Спостерігаючи за педагогічною діяльністю молоді вчительки, можу сказати, що її методика унікальна, оскільки вона побудована на таланті любити дітей, творити разом з ними, а де є любов, самовідданість, взаємопідтримка, там завжди буде успіх.

Живучи за незмінними життєвими істинами панна Вікторія закликає: «Робімо Добро, будьмо Ввічливими, любімо Красу, живімо у Злагоді, серце зіриваймо Любов'ю, даруймо один одному Радість, і Життя наповниться новим змістом!»

Директор Золотинської ЗОШ І-ІІ ступенів
Ольга Янковська

Треба прагнути бути людиною О'Тенрі

Щасливі діти, коли знають, що про них піклуються і пам'ятають. Наші німецькі друзі Дітер Вольф та Бетіна не забувають височан і напередодні нового навчального року знову зробили подарунки. Про людей, які творять добро, хочу розповісти усім.

Усе почалося з того, коли випускниця нашої школи Юдко Людмила Вікторівна, нині перекладач благодійної організації «Допомога дітям Чорнобиля», повезла дітей Житомирської області на оздоровлення до Німеччини. Саме там виникла думка про те, що висоцькі школярі також мають право на відпочинок за кордоном. Задум вдалося здійснити. Невдовзі приїхала зі своїми знайомими, Дітером та Бетіною, до батьків, Надії Петрівни та Віктора Григоровича. За один день гості побували в сільській раді, школі, садочку, біля церкви, пройшлися вулицями села. Скажу відверто, що були вражені від колишнього районного центру, адже опікаються біднішими населеними пунктами. Але не без участі Людмили повернулися до Висоцька, аби набрати групу дітей на оздоровлення.

Ось уже кілька років поспіль наші учні відпочивають у Німеччині – це діти із багатодітних, малозабезпечених та неповних сімей. Дітер з Бетіною роблять усе можливе, щоб перебування за кордоном залишилося в пам'яті юних височан назавжди. Варто було б побачити, як зустрічали школярі зі своїми батьками Дітера біля сільської ради. Тільки добру і чуйну людину можуть так обнімати і цілувати дітлахи, бо ж відчувають серцем тих, хто їх любить. До речі, Дітер продовжує благодійну справу батька, уже залучає до неї й свого сина, а старенька

мати в'яже дітям шкарпетки, шарфи та кофти.

У червні цього року відпочивала у Німеччині ще одна група школярів. Шкода, що не всі учні можуть побувати за кордоном, але ми вдячні людям за цю справу, радіємо, переглядаючи відео, за діток, які можуть поділитися враженнями від побаченого і пережитого.

Про потреби закладу Дітер ніколи не забуває. Завдячуючи йому, учні 1 класу отримали в перший день перебування у школі сувеніри, настільні ігри. Дітлахи 1-4 класів та вихованці групи продовженого дня мають можливість цікаво провести своє дозвілля, а юні спортсмени у нових формах добиватися певних результатів у змаганнях.

Валентина Креденсир,
директор Висоцької ЗОШ I-III ступенів

Сучасне суспільство переживає значні зміни, пов'язані з винайденням інформаційних технологій. Це відбувається у всіх сферах людського життя. Зачіпає в тому числі і освіту. А наших вчителів, перш за все.

Сьогодні якісне викладання предметів у школі підвищується за рахунок використання засобів і можливостей, які відкривають комп'ютерні технології.

Учитель, знайомий із світом ІКТ - ключова фігура школи, що оновлюється. Вони допомагають організувати учня до навчання – сучасного учня, якого дуже важко здивувати, тим більше зацікавити. Саме використання комп'ютерних програм на уроках породжує в учнів інтерес, якого так часто не вистачає під час навчання. Сама присутність комп'ютера робить урок незвичним та незабутнім, а значить, запам'ятається велика частина того, про що йшлося.

Завдяки мультимедіа навіть сухий теоретичний матеріал оживає, стає цікавим, наочним. Особливо це стосується учнів початкових класів, оскільки їхні вікові особливості вимагають візуалізації вивченого матеріалу, а концентрування уваги на окремому предметі чи явищі нестійке або швидкоплинне. А завдяки ІКТ в них починають працювати різні види пам'яті.

У ногу з часом

торія Олександрівна.

Тому її уроки приносять позитивний результат, поліпшують роботу вчителя, а діти їх чекають з нетерпінням. Урок стає жвавішим, цікавішим і сучаснішим.

Ракович Мирослава Олександрівна,
керівник методичного об'єднання
вчителів природничо-математичного циклу,
вчитель математики та інформатики

ЗОЛОТАВО – ЩЕДРА КАРУСЕЛЬ

Осінь – золота і прекрасна, глибока і гарна, багата і багряна, красива, сумна, суха і дощова, рання і пізня, тиха і щедра, золотаво і сонячна.

Скільки епітетів, скільки образів осені змальовано у світовій поезії, та і не тільки в поезії. Це улюблена пора багатьох живописців, композиторів, акторів, творчих людей.

Чому? Мабуть, тому, що щемливе почуття «осінь» живе в душі кожної людини, і щороку разом із природою кожен переживає його, переживає свій листопад.

Такий листопад відбувся і в Туменському НВК. З цієї нагоди було організовано та проведено свято осені «Золотаво – щедра карусель», на якому були присутніми батьки наших учнів.

Учні 1 – 11 класів взяли участь у виставці – конкурсі осінніх кошпиків «Фруктово – овочевий скарб».

Переможцями конкурсу стали учні 1, 4 та 9 класів (I місце), II місце отримали учні 3, 6 та 10 класів, III місце – учні 2, 5 та 8 класів.

Після уроків було організовано та проведено конкурс осінніх мініатюр «Осінь така мила, осінь така щедра». Ми стали свідками найцікавішого, найоригінальнішого конкурсу. Учасники запропонували нам переглянути створені ними з допомогою паперу, листя і фантазії надзвичайно симпатичні осінні костюми. Кожен представник класного колективу, демонструючи свій осінній шедевр, прагнув не втратити привабливості, елегантності. Тут усі перевершили себе. Своїми руками вони створили неповторну красу. На мить ми перенеслися у осіннє казкове королівство.

Переможцями конкурсу осінніх мініатюр стали учні 3 та 7 класів (I місце). II місце отримали учні 1, 6 та 10 класів, III – учні 2, 4 та 5 класів.

Учнівська рада «Лідер» Туменського НВК

Таланти і шанувальники

Мистецтво — чарівний світ краси, що з давніх-давен приваблює до себе людей. Майже сорок тисячоліть існує на землі мистецтво. Воно створене людиною і є невід'ємною частиною її життя, її вічним супутником.

Людина — автор величезної кількості різноманітних мистецьких творів, де вона постає художником і композитором, скульптором і архітектором, поетом, творцем кіно і телебачення.

В усіх цих творах ми відкриваємо для себе різноманітність і повноту навколишнього світу, пізнаємо та відчуваємо його, страждаємо чи радіємо, злітаємо у світ фантазій.

Пізнати красу мистецтва вдалося і учням Туменського НВК, а допомогли їм в цьому члени комісії культури та дозвілля, які організували та провели конкурс «Таланти та шанувальники». Учні нашого НВК з великим натхненням та з незвичайною радістю взяли участь у цьому конкурсі. Вони демонстрували свої артистичні здібності, сповнені розмаїттям кольорів, звуків, образів в певній мистецькій галузі. У їхніх виступах, як у дзеркалі, відображалися найкращі думки людей, їх трудова діяльність, прагнення до краси і щастя.

Так, у сфері музичного мистецтва найкращими стали і отримали I місце шанувальники сучасної музики та вокалу Юрчук Андрій (6 кл.) та Андрикевич Діана (9 кл.).

У сфері театрального мистецтва перемогу здобули справжні новатори в майстерній грі акторів, унікальні, непередбачувані учні 8 класу.

Кажуть, що кожна людина народжується із зерном у руці, тільки треба знайти поля, де це зерно найкраще проросте. Тому напевно чи варто доводити, що кожна нація сильна своїми талантами. А талант... він завжди родом з дитинства...

*Учнівська рада
«Лідер» Туменського
НВК*

Непомітно пролетів вересень. За вікном – справжня золотоволоска. А у стіни Бережківської школи традиційно завітав Тиждень осені, який, наче чарівна казка, не залишив байдужими ні вчителів, ні учнів. Та хіба можна залишитися байдужим, коли навколо тебе витає краса невичерпної сили. Радують різнобарв'ям витвори чарівного пензлика, захоплюють дивовижні світлина фотоколажу, манять око квіткові композиції. І не даремно, адже у рамках тижня відбулися різноманітні заходи: виставка-конкурс квіткових композицій «Букет з любов'ю», свято врожаю «Дари осені», конкурс малюнків «Осіння рапсодія».

І звичайно ж, як і у кожному конкурсі, були переможці і переможені. Так, на святі врожаю «Дари осені» перше призове місце посіли семикласники, рівних серед художніх робіт не було роботам, учениці 6 класу Остапович Аліні, а найкращі «Букети з любов'ю» вийшли з-під рук восьмикласників. Всі переможці та призери були нагороджені грамотами.

Тиждень минув, а приємні спогади залишалися і навіть подарували поетичну нотку, якою охоче ділимося із читачами нашої улюбленої газети.

Наступила осінь золотава,
Враз усе навкруг розфарбувала.
Заграла золотом у лісі,
Скотила крапельки зі стріхи,
Листки додолу покотила,
Бо має сильні, дужі крила.
Мов чарівниця засіяла,
Кольорами вигравала.
І враз її чарівна врода
Подарувала насолоду,
Постукала у кожную хату...
Її я буду пам'ятати.

Наш кореспондент, Бережківська ЗОШ

25 вересня 2013 року в школі пройшов конкурс «Дари осені». Він проходить з метою розвитку творчих здібностей школярів, реалізації їх задумів і мрій.

Учні показали, як в умілих руках оживає природа, дари осені. Щедра осінь обдаровує людей, землю. Обдарувала вона і учнів нашого закладу. Виставка у фойє школи привертає увагу не тільки учнів, вчителів, батьків, а навіть гостей школи. Найкращими стали:

Барви осені

Сузір'я талановитих дошкільнят

Початок на сторінці 2

Заслуговує уваги організація роботи з обдарованими дітьми дошкільного віку, розвиток творчих здібностей у вихованців Дубровицьких №1,4,5, Бережківському, Висоцькому дошкільних навчальних закладах, дошкільних підрозділах Берестівського, Лютинського, Миляцького, Мочулищенського, Орв'яницького, Сварицевичського, Селецького навчально-виховних комплексів «Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів - дошкільний навчальний заклад».

Аналізуючи проведену роботу, можна зробити висновки, що районний фестиваль «Сузір'я талановитих дошкільнят» став заходом, який об'єднав зусилля педагогічних колективів та батьківської громадськості щодо виявлення і підтримки талановитих та обдарованих дітей дошкільного віку у дошкільних навчальних закладах, дошкільних підрозділах навчально-виховних комплексів, закріпив знання дітей про оточуючий світ, сприяв розвитку мови дітей, творчої ініціативи та естетичного смаку; мав велике значення для всебічного розвитку дітей, для їх розумового, морального, естетичного виховання; позитивно

вплинув на розвиток спостережливості, мислення, пам'яті і уяви, естетичного почуття (хвилювання, радості, задоволення від сприймання прекрасного, виразного) і загострення відчуттів (відчуття музики, ритму, симетрії, кольору).

Видатний український педагог В.О. Сухомлинський у своїх працях зазначав, що ми повинні відкрити в кожній людині творця, поставити її на шлях самобутньої творчої, інтелектуально повнокровної праці.

Сучасне життя в усіх його проявах стає все більш різноманітним та складним. Чим далі, тим більше вимагає воно від людини не шаблонних, звичайних дій, а рухливості мислення, швидкого орієнтування, творчого підходу до вирішення великих та малих завдань. Тому перед педагогами стоїть завдання виховання творчої особистості, починаючи вже з дошкільного віку.

Катрук О.С., методист РМК

На гостини запрошує віковична Дубровиця

Хтось мріє жити в столиці, когось приваблює білокам'яна Москва, комусь сниться Лондон або Париж, але є місце на землі, де ти народився, де живуть твої батьки. Це місце єдине і неповторне: воно міцно тримає тебе в своїх долонях, збагачує душу красою і величчю. Юні обдарування Дубровицького НВК «Ліцей -ЗОШ І-ІІст.» підтримують вічний вогонь любові до рідного міста у своїх поетичних доробках.

Казкова осінь

У небі вересневому така яскрава просинь -
Вона безмежна, що й кінця нема.
В Дубровицю вже завітала осінь,
І пісню свою лагідно співа.

Ліниво перешіптується листя...
Недовго вже йому палахкотить.
Пливе Горинь в багряному намисті,
І не спинити осінь ні на мить.

У парку тихо вітер розмовляє,
Випроводжа у вирій журавлі.
Жовтенький лист на площі вальс кружляє,
Він є красою осінньої пори.

О, листя шум, я чую твою мову!
Не в казці все це і не уві сні.
Збираю я тебе в букет казковий,
І подумки прощаюсь ... До весни.

Кушнір Ліна

Моя Дубровиця

Зорепадом вінчається літо,
Сріблом ранку повітря повниться,
На гостини запрошує осінь
Моє місто – моя Дубровиця.
Із глибин постає вікопам'ятним,
Із незгод, наче Фенікс, відродиться
В легендарному тисячолітті
Горде місто – моя Дубровиця.

Все у ньому для мене близьке:
І шляхи, і будівлі, й околиці,
І серця земляків, і слава років
Рідне місто – моя Дубровиця.

Як торкнувся його днів-сторінок,
То теплом моє серце наповниться
Для натхнення моїх думок
Славне місто – моя Дубровиця.

Свято вірю в безсмертність душі,
Що на волі скрижаль оновиться.
Процвітатиме й багатітиме
Вічне місто – моя Дубровиця.

Мирослава Білотіл

У ріднім місті бачу я своє життя:
Воно – як вулиці, дороги, перехрестя,
То мирне й тихе, ніби річки течія,
То завихриться, як вітер в піднебесі.
Воно нове, хоча і дуже давнє,
Вічно живе – це місто славне.
Я так люблю бродити без упину
По вулицях із краплями бурштину.
Не всі шляхи ведуть до Риму,
Бо знаю я, що у лиху годину
Я повернусь сюди, до витоків своїх,
Джерел Горині, чистих і живих.

Дудар Олександра

Місто

(етюд)

А ти бачив коли-небудь щастя? Бачив, яке воно на вигляд? Відчував на смак? А, можливо, ти вічував його на дотик? Чи ти розмовляв з ним? Ні? А я його бачила. Я живу в ньому.

Зранку до вечора мене оточує лише щастя – моє місто. Вдихаючи аромат свіжого повітря, задумуєшся на мить: Дубровиця – справжнє диво!

У ньому все таке знайоме, рідне... Це так буденно, але водночас по-новому відчуваєш листочок, який тремтить від прохолодного осіннього вітру і чекає допомоги та тепла, дивись на величні церкви, згадуєш їх історичне минуле та відчуваєш себе частинкою цього, ловиш очима хмаринок, рахуєш їх. Бачиш високі, стрункі будівлі, що, здавалось, дістають неба. Вони такі неосяжні. Так, я справді щаслива!

Обожнюю прогулянки парком! Його барви неймовірної краси, з елементами екзотики, переносять у тропіки. Вдихаєш свіже вологе повітря, ідеш та ловиш неслухняні краплинки дощу, які невпинно летять додолу. Ось одна, друга, третя... Згодом їх темп прискорюється і починається справжня злива дощу. Здавалось б, пора ховатися, та я не хочу. Спокійно йду до лавочки, сідаю і мимоволі починаю роздивлятися своє місто, свою Дубровицю. Сірі хмари вмиль заповнили блакитне небо, не просячи дозволу. Сонце вже зовсім заховалося. На вже холодному асфальті дуже швидко з'явилися дзеркально чисті калюжі. Місто в таку пору справді чудесне!

Весь люд порозбігався, і залишилося тільки місто та я... Поважний костел, високий та могутній, заховався у сірих хмарах і став схожим на історичний замок. А майдан! Він, як зачарований, самотньо відпочиває. Немає нікого... Не балакають діти. Дорослі нікуди не поспішають. Все відпочиває. Навколо ідилія.

Подивившись вгору, на небо, бачиш, що хмар уже немає, на вулицях з'являються люди. Глянувши навколо себе, розумієш, що дощу вже немає. Я щаслива йду вулицями рідного міста і просто насолоджуюсь ним!..

Голяка Наталія

Ви крок за кроком наближали переможну мить

Свято Перемоги! Воно прийшло до нас через біль безнадій і втрат. Та все ж воно свято... У цього свята три кольори. Перший колір – червоний. Колір крові гарячої, якою полито кожний клаптик землі. Другий – колір розквітлого саду. Білопінний його прибій, як найсвітліші сні солдатські, що ожили. Третій колір – колір вдовинних хусток. Якби вітром зірвало їх раптом із сивих голів матерів і дружин солдатських, закрили б вони усе небо чорними птахами неперепутного горя.

Летять і летять роки, мов журавлині кліючі у далекий вирій. Летять і відлітають у вічність. Скільки б їх не минуло, не зітруть у пам'яті світлі імена тих, хто віддав своє життя за Батьківщину. У кожного був той клаптик землі, яку затулив, падаючи.

У граніті, у бронзі, у серцях живе великий подвиг воїнів-визволителів.

Не забули своїх героїв-воїнів і наші земляки-осівчани. Золотими літерами вписані во-

ни в Книзі Пам'яті. Їх імена викарбувані на плиті обеліска у центрі села.

Чим далі віддаляється від нас минуле, тим гостріший для нас тягар втрат. І тим дорожчі є для всіх нас сьогоднішні ветерани – живе втілення подвигу, якому немає рівних у світі.

Учні Осівського НВК традиційно у переддень свята Перемоги запросили до себе в гості трьох ветеранів-осівчан: Аврамишина Олександра Захаровича, Ляшка Лаврима Івановича та Ванейчика Данила Кириловича. Слова подяки прозвучали з вуст школярів на адресу цих сивочолих чоловіків за збережений мир, за чисте небо, за нічим не захмарене дитинство.

Сьогодні все менше серед нас тих, кому випало щастя дожити до Перемоги, тих, хто пережив цю жахливу війну.

Не старійте душею, дорогі ветерани! Низький вам уклін від покоління XXI століття.

Наш кореспондент, Осівський НВК

Наша гордість

*Спорт – гармонійний
рух, чіткий ритм,
найактивніша форма
існування.
О.Пахмута*

З 12 по 15 вересня на Уманщині відбулись фінальні Всеукраїнські змагання з футболу

«Кубок надій ФФУ» серед дівчат 2000-2001 року народження, який проводила Федерація футболу України.

Перемогу у турнірі здобула збірна команда нашої області, в склад якої входить і вихованка Дубровицької ДЮСШ, учениця 8 класу Берестівського НВК «ЗОШ І-ІІІ ст. - ДНЗ» **Черняк Марина**.

З подарунками приїхали привітати чемпіонку України начальник управління освіти, молоді та спорту Дубровицької райдержадміністрації Ніна Стасюк та директор Дубровицької ДЮСШ Сергій Стасюк.

«Нехай досягнутий успіх стане потужним

стимулом для підкорення нових спортивних вершин і стане прикладом, саме , для хлопців», - наголосила Ніна Іванівна.

Також вручили подяку управління освіти, молоді та спорту тренеру Віталію Ключуку за підготовку спортсмена – розрядника, чемпіона України та залучення дітей і юнацтва до занять фізичною культурою та спортом, сприяння патріотичному вихованню молоді і її спрямування до здорового способу життя.

Слід відзначити і наставника маленької чемпіонки, вчителя початкових класів, переможця по Програмі сільських спортивних ігор Дубровиччини 2013 року Софію Іванівну Ключко.

Дубровиччина пишається вами!

ЗУСТРІЧ З ВЕТЕРАНАМИ

В прекрасну пору золотої осені приходять до нас освітянські свята- День дошкілля, День Ветеранів праці,

День працівників освіти. Саме цим святам присвячена чергова зустріч Ветеранів педагогічної праці та молодих вчителів району, випускників вузів 2013 року, яка відбулася минулої неділі у Дубровицькому ліцеї.

Учасників зустрічі вітали помічник народного депутата Миколи Сороки Тіткіна О.Л., начальник управління освіти Стасюк Н.І., голова райради профспілки Твердюк В.М.

Присутні радо зустріли бувшого завідувачого

відділом освіти Кузіна П.П., завідувачу райметодкабінетом Максименко С.Л., вчителя Бережницької школи Козярчука Ю.С., музичного керівника дитсадка №2 Чирук Л.М., вчителів ліцею Мартинчика В.М. та Деревенка В.Д. які поділилися своїми спогадами...На святі ішла мова про тих ветеранів, які все своє життя займають активну життєву позицію, не байдужі до долі ближніх. Одна, серед них – Емілія Логвинівна Афанасьєва. Емілія Логвинівна виступила ініціатором встановлення пам'ятника своїй першій вчительці – Харитині Олексіївні Ляск овець.

Її ідея стала дійсністю, пам'ятник встановлено. Про це є публікація в районній газеті «Не смійте забувати вчителів». Такий вчинок є прикладом для всіх поколінь Дубровичан.

Не байдужі до життя держави Надія Михайлівна Гришук із Залужської школи – активіст районної організації Компартії України, Яремчук Василь Захарович із Селецької школи – голова Дубровицького районного відділення Всеукраїнського об'єднання ветеранів. Надія Петрівна Коржик із школи №1 м.Дубровиці активно працює над історією школи, Федір Іванович Кренько щорічно готує до випускного балу випускників міських шкіл Дубровиці, навчаючи бальним танцями, до сьогодні працює з своїми вихованцями. За ініціативи його учнів проведено його творчий вечір, присвячений 85- річчю Федора Івановича.

Учасник бойових дій у Великій Вітчизняній війні – Данило Кирилович Ванейчик із Осівського НВК частий гість у учнівських колективах із спогадами про воєнні будні. Активним учасником спортивного життя району залишається Мартинчик Володимир Михайлович. Юрій Федорович Максименко пише історію міста

Дубровиці і всіх сіл нашого району. Недавно виступав перед жителями міста на творчій зустрічі.

Управління освіти та райрада профспілки винесли подяки ветеранам праці - В.Д.Деревенку за допомогу по підготовці школи №1 до початку нового навчального року, Мартинчику В.М. за активну участь в спортивному житті освітніх закладів, Креньку Ф.І. - за підготовку танцювального колективу освітян до огляду художньої самодіяльності. Методисти рай методкабінету провели посвяту випускників вузів у вчителі.

З пісненими дарунками виступили вчителі, учасники художньої самодіяльності Бережківської, Зеленської, Заслуцької шкіл, гуртківці ЦПО та фіналісти конкурсу «Ми талановиті». Учасники зустрічі через презентацію познайомилися з картинною галереєю Василя Деревенка та виставкою його робіт.

Молодим педагогам вручено подарунки від Народного депутата Миколи Сороки. За його сприяння для всіх учасників зустрічі організовано солодкий стіл.

В.Твердюк, голова райради профспілки

«КОТИГОРОШКО» ВЧИТЬ КОЗАЦЬКОЇ НАСНАГИ

«Котигорошко».

Цьогоріч у «Котигорошку» взяла участь рекордна кількість навчальних закладів. Аж 27 команд зібралося 13 жовтня в урочищі «Садівне», поблизу Золотого. Всього у спортивно-туристичному змагу зішлись 377 учасників, їх підтримали 108 вчителів та 18 директорів навчальних закладів особисто.

Вітаючи юних спортсменів з початком змагань, начальник районного управління освіти, молоді та спорту Ніна Стасюк побажала хорошого настрою, легких перешкод та згуртованості. «Нехай цього дня не буде серед вас ні переможців, ані переможених. Щоб дружба єднала вас!», - зичила насамкінець Ніна Іванівна.

Програма конкурсу включала декілька етапів: огляд строю та стрілецької пісні «Червона калина»; огляд-конкурс «Туристський табір» згідно з семи критеріїв (як от, намет, обмеження, кухня, яма для сміття, кострове, заготівля дров тощо), емблема школи, паралельні вірвовки, вузли туристичні, мали

Традиційно, напередодні Покрови, районне управління освіти, молоді та спорту проводить спортивно-туристичну гру

учасники змагань вправлятися й з в'язанням туристичних вузлів, жиму козацької штанги (16 кг), човникового бігу, стрибків у довжину, медико-санітарної допомоги, паралельних мотузок.

За результатами усіх етапів конкурсу командні місця розподілися наступним чином: серед шкіл І-ІІІ ст. - перемогу святкував Дубровицький НВК, другим був - Колківський НВК, третьою - команда Дубровицької ЗОШ №2; серед шкіл І-ІІ ст. не було рівних Смородському НВК, на другому місі - Заслуцький, третьому - Лісівський.

Організатори змагань висловлюють вдячність Золотинській ЗОШ за хорошу підготовку місця змагань та перемождо минулорічного конкурсу Колківському НВК - за сценарій свята. Варто принагідно зазначити, що цьогорічна спортивно-туристична гра відбулася за фінансової підтримки ДП «Висоцький лісгосп» (директор В. Сухович), управління освіти, молоді та спорту, районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, служби у справах дітей РДА.

Вітаємо зі 100-річним ювілеєм Марію Артемівну Камінську

14 жовтня, на Покрову, Марії Артемівні Камінській, Заслуженій вчительці України виповнилося 100 років. Із цим ювілеєм її привітали голова Дубровицької РДА Олександр Шатов, голова райради профспілки Віра Твердюк, спеціаліст управління освіти Галина Рабешко, Марія Фурсович, сільський голова Сергій Самко, директор Висоцької школи Валентина Креденсир, голова профкому Марія Щур.

Вчителька... В уяві картина дитинства: мати купила буквар, зошити та олівець. На цей раз шкільний дзвінок, що декілька років був твоєю заздрістю, пролунав і для тебе. Там, в школі, - перша зустріч з нею, вчителькою.

Відтепер вона стає "твоєю". Дивуєшся, як раніше не помічала, що так красиво над річкою, що такі ніжні на верболозі котики, що таке синє небо над головою влітку. І все вона, вчителька, вміло розкрила очі на світ, що нас оточував. І ким би ми не стали в майбутньому, де б не були - повагу і любов до неї пронесемо

як святинню через все життя. Про одну із тих чарівниць дитячих душ розповідь сьогодні.

Марія Артемівна Камінська розпочала трудову діяльність на освітянській ниві в 1930 році в Приазовському районі в селі Ново-Троїцьке Запорізької області. Працюючи вчителем, вона приймала активну участь у всіх заходах, що відбувалися в селі: допомагала в організації колгоспу, брала активну участь в заготівлі хліба, в підписці позики серед населення. Важким для Марії Артемівни видалися 1932 — 1933 р.р. Південно-східні райони України дуже потерпіли від сильної засухи, і, як наслідок того, люди вмирали від голоду. Вчителі, як могли, допомагали державі, підтримуючи дітей шкільними пайками (на день на дитину виділялось 50 грн. хліба і кружка кави з молоком).

Був у житті Марії Артемівни період, коли приходилось працювати з безпритульними дітьми. Це був найвідповідальніший та найтяжчий для неї час.

В 1939 році разом із сім'єю переїхала за місцем роботи чоловіка в м. Острожець Рівненської області. Працювала завметодкабінетом при РВНО. Тут і застала її Велика Вітчизняна війна.

Як страшну казку згадує вона свою роботу в Краснодарському краї, куди її евакуювали разом із сім'єю. Потім був Кавказ. Під час переїзду від Туапсе до Сочі вона стала свідком жахливих видовищ, які були наслідком бомбардувань фашистських літаків. Працювала в радгоспі в Абхазькій РСР. В червні 1944 р. повернулася на рідну землю. А в 1947 р. знову повернулася в с.Висоцьк Дубровиць-

кого району і почала працювати в неповній середній школі вчителем молодших класів. І тут, на поліській землі, пройшли всі її зрілі роки. За період праці в школі (1947-1969) була на різних посадах. Завжди була вимогливою до себе і своїх товаришів.

Уряд та держава високо оцінили працю М. А. Камінської, нагородивши її медалями "За особливі заслуги в роки Великої Вітчизняної війни" та "За доблестний труд". За плідну педагогічну працю в 1965 році була нагороджена медаллю А.С.Макаренка. А згодом їй

присвоїли звання заслуженого вчителя Української РСР.

Як широка ріка насичує поля водою, так і педагог-наставник Камінська Марія Артемівна віддавала свої знання, вміння дітям висоцьких трударів. Серед її вихованців є чимало вчителів, медичних працівників, юристів, працівників с/г, інженерів, офіцерів армії України.

І хоча літа давно повернули на зиму, Марія Артемівна живе повноцінним життям: читає газети, слухає і дивиться новини по радіо і телевізору, дає поради своїм молодшим колегам, які часто відвідують її. І нехай 100 ювілей не буде останнім у її житті!

